

Kázeň z ev. služieb Božích v Bratislave (Lamač/NK), 28. 12. 2025, 10.00/18.00, **Nedeľa po Vianociach**; ES 52, 37, 590, Ž 71, 14 - 19, A 17;

téma kázne: **Cieľom je, čo**

prichádza po Vianociach

Lukáš 2, 40 . 52: „Dieťaťo však rástlo a mocnelo, plné múdrosti a milosť Božia spočívala na Ňom. ... Ježiš prospieval múdrosťou, vzrastom a bol milý Bohu i ľuďom.“

Milí bratia a milé sestry!

Každý, **kto je pokrstený** v Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku, **dostane** o pokrstení aj **písomné svedectvo**. Na ňom je uvedené meno pokrsteného dieťaťa či dospelého, dátum a miesto jeho narodenia i krstu a veta: „Cirkevný zbor ti dáva toto svedectvo o Krste svätom, s úprimným želaním, **aby si podľa príkladu Pána Ježiša Krista aj ty rástol/la, a mocnel/a, plný/á múdrosti a milosť Božia nech spočíva na tebe.**“ Za ňou je napísané, že uvedené prianie pochádza z Evanjelia podľa Lukáša 2, 40. Teda z kapitoly Biblie, ktorá hovorí o narodení Spasiteľa, ale aj o tom, **čo dialo po Vianociach - po Ježišovom narodení.**

Narodenia dieťaťa je v rodine zväčša veľkou udalosťou. A hoci sa Ježiš narodil v chudobe a nenápadne, predsa aj Jeho príchod na svet sprevádzali veľké znamenia. Zaznel mohutný

chválospev anjelov. Prišli mudrci, klaňali sa dieťaťu Ježišovi a priniesli Mu vzácne dary.

Dnes sa na narodené bábätko chodia pozerat jeho starí rodičia, strýkovia a tety, susedia a známi. Vskutku, **narodenie dieťaťka je malý zázrak**. Je na čo sa dívať!

Aj keď to v prečítaných veršoch z Lukáša 2. kap. nebolo priamo spomenuté, tieto **vrvia o ešte väčšom zázraku**: Písmo sväté hovorí **o úspešnom a požehnanom raste**.

Vskutku je divom - zázrakom, ak malý človečik vyrastie v takého človeka, ktorý je milý Bohu aj ľuďom.

Zaiste, rast a s ním spätá aj nejedna strasť výchovy, nie sú až také príťažlivé, ako narodenia dieťaťka a slávnosť spojená so zrodením nového života. Avšak **práve rast - to, čo prichádza po Vianociach, je cieľom**.

Pán Ježiš rástol a dospieval pre konkrétny cieľ, tak ani my nemôžeme strnulo zostať pri duchovnom narodení - pri krste, len pri spomienkach naň.

Stálou požiadavkou je rast. Rast po všetkých stránkach. Tak, ako Ježiš rástol v dokonalej harmónii rozumovo, mravne i duchovne, tak **ako Ježišov život neustrnul pri Vianociach, ani my nemáme ustrnúť**, zostať len pri maličkom Ježišovi. Treba nám

duchovne napredovať, rásť ďalej. V ceste viery za Ježišom máme pokračovať.

Viacerí sme boli v advente pri spovedi a Večeri Pánovej. Vysloviť: Sľubujem polepšenia života, to, že chcem žiť pre Pána Boha, nie je až také zložité. **Oveľa ťažšie je spojiť s takýmto rozhodnutím aj konkrétne činy.** Priniesť svojim časom aj konkrétne duchovné ovocie.

To, čo nasleduje po Vianociach - **rast - nie je čosi neurčité, ani nezáväzný.** Každým prijatím Božej milosti berieme na seba aj záväzok, že ako sa Pán Boh obetoval - sklonil sa k nám - podobne aj my sa obetujeme v službe Bohu aj bližným. Nie v akomsi prázdnom nadšení, ale v konkrétnom živote ako pracovníci, manželia, rodičia, členovia cirkvi, občania. **Neurčité a nezáväzný kresťanstvo - stuhnuté kresťanstvo bez rastu, prehráva. Budúcnosť patrí záväznému kresťanstvu.**

Rast Pána Ježiša prebiehal v ústraní všedného dňa. Len niektoré životopisné filmy predstavujú Ježiša ako zázračné dieťa, ktoré sformuje z hlíny vtáky a keď zatlieska, tieto začnú lietať. Žiadne zo štyroch kanonických evanjelií Novej zmluvy o tom nič nehovorí. Naopak, biblické evanjeliá vo svojich kratučkých správach o Ježišovom detstve a raste svedčia, že **Ježiš rástol ako ostatné deti. Nebol**

ušetrený ničoho, čo prežívame. Čoskoro po narodení nevystúpil so zvesťou o Božom kráľovstve, vek 30 rokov nedosiahol rýchlejšie ako iní ľudia.

Učil sa, ako ďalšie deti v Izraeli. V onej dobe učenie detí súviselo so synagógou. - Školou, kde deti sedeli na zemi okolo zvitku Zákona a zborovo opakovali verše Svätého písma, kým ich nevedeli naspamäť.

V hebrejčine jedno a to isté slovo značilo opakovať aj učiť sa. Deti sa učili opakovaním. Vyrastala z toho ich hlboká znalosť textov Starej zmluvy. Nám učenie sa opakovaním neznie lákavo. No hoci to lákavé nie je, **dobrotivý Pán Boh aj s nami musí mnohé veci musí zopakovať, aby sme si uvedomili, Komu patríme a Koho vlastníctvom sme.** Aby sme nezabudli, kto nás vykúpil pre seba a akú vysokú cenu za nás zaplatil (čítaj: 1. Korintským 6, 19 - 20).

Nedokážeme sa stať dokonalými za krátky čas. **K dokonalosti iba spejeme. To je totiž Božia cesta, ktorou prešiel i Pán Ježiš Kristus.** On v ústraní, vo vernosti v svojich každodenných povinnostiach, v pokúšaniach i utrpení, sa naučil poslušnosti (čítaj: Židom 5, 8). Tam získal aj múdrosť znamenajúcu nielen poznatky, ale múdrosť pre správne praktické

počínanie si v živote. Schopnosť rozlišovať veci, zvládať život s jeho starosťami, radosťami, požiadavkami i pokušeniami. Aj my neraz túžime vedieť,

- kedy je správne mlčať a kedy hovoriť,
- kedy sa postaviť za svoje práva a kedy odpúšťať,
- kedy mať s blížnym trpezlivosť a kedy je lepšie napomenúť ho,
- kedy si dopriať potrebný oddych a kedy byť horlivejší v službe ľuďom.

V spomenutom sa spoznávame ako tí, ktorí sa mnoho ráz nedokázali a zlyhali. Na uvedené otázky nenájdeme odpoveď mechanicky. Na riešenie všetkých situácií nejestvuje vhodný veršík z Biblie. Nepochybne, je skvelé poznať čím viac textov z Biblie.

V duchovnom raste však ide o viac ako len o teoretické poznatky. Potrebujeme múdrosť pre život. Učiť sa z poslušnosti, z modlitieb, z počúvania Božieho hlasu, ktorý nám zaznieva z textov Biblie. Ide o príťažlivý, oslovujúci život - konanie, ktoré je milé Bohu i ľuďom. Od Ježiša sa Mu môžeme a máme učiť (čítaj: Kolosenským 2, 6 - 7). Amen.

Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár